

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 28 marca 2023 r.

w sprawie E-4/22

Stendi AS & Norlandia Care Norge AS przeciwko Oslo kommune

(Swoboda świadczenia usług – art. 36 Porozumienia EOG – pojęcie „usług” – art. 37 Porozumienia EOG – art. 39 Porozumienia EOG – art. 32 Porozumienia EOG – wykonywanie władzy publicznej – udzielanie zamówień publicznych – dyrektywa 2014/24/UE – zamówienie publiczne na usługi – „ideelle organisasjoner” – zastrzeżenie zamówień – wykluczenie podmiotów nastawionych na zysk)

(2023/C 281/03)

W sprawie E-4/22, Stendi AS & Norlandia Care Norge AS przeciwko Oslo kommune v/ordføreren – WNIOSEK złożony do Trybunału przez sąd rejonowy w Oslo (*Oslo tingrett*) na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości dotyczący wykładni dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, w szczególności jej art. 2 ust. 1 pkt 9 i art. 74–77, oraz art. 31, 32, 36 i 39 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Trybunał w składzie: Páll Hreinsson (prezes, sędzia sprawozdawca), Bernd Hammermann (sędzia) i Ola Mestad (sędzia *ad hoc*) wydał w dniu 28 marca 2023 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Umowę o charakterze odpłatnym przewidującą udostępnienie w placówkach opiekuńczo-pielęgnacyjnych miejsc długoterminowych, w okolicznościach takich jak te w postępowaniu głównym, należy uznać za zamówienie na usługi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 9 dyrektywy 2014/24/UE w sprawie zamówień publicznych.
2. Działalność polegająca na prowadzeniu placówek opiekuńczo-pielęgnacyjnych w okolicznościach takich jak te w postępowaniu głównym, nawet w przypadku konieczności zapewnienia przymusowej opieki zdrowotnej zgodnie z ramami prawnymi, takimi jak te opisane we wniosku o wydanie opinii doradczej, nie może być uznana za bezpośrednio i konkretnie związaną z wykonywaniem władzy publicznej. W związku z tym wyjątek przewidziany w art. 39 Porozumienia EOG w związku z art. 32 Porozumienia EOG nie ma zastosowania do takiej działalności.
3. Art. 74–77 dyrektywy 2014/24/UE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym zastrzegającym dla organizacji – takich jak te będące przedmiotem postępowania głównego (*ideelle organisasjoner*) – prawo do udziału w procedurze, która obejmuje konkurencyjną procedurę przetargową i która jest związana z udzielaniem zamówień publicznych na świadczenie usług społecznych lub innych usług wymienionych w załączniku XIV do dyrektywy 2014/24/UE, nawet jeśli organizacje te nie spełniają wymogów określonych w art. 77 tej dyrektywy, o ile spełnione są dwa warunki. Po pierwsze, aby ramy prawne i umowne, którymi objęta jest działalność tych organizacji, były zgodne z ustanowioną w art. 76 tej dyrektywy zasadą równego traktowania wykonawców. W tym celu zaś muszą one opierać się na zasadach powszechności i solidarności, które są nieodłącznie związane z systemem opieki

społecznej, a także na względach efektywności ekonomicznej i przydatności, oraz muszą one skutecznie przyczynić się do realizacji celu społecznego i celów solidarności i efektywności budżetowej, na których opiera się ten system. Po drugie, aby była przestrzegana zasada przejrzystości, określona w art. 75 i 76 tej dyrektywy.
